

V-Roski 102
VAR. C.
SUB OMNIPOTENTIS MODERAMINE,
Approbante Ampl. Facult.
Philos. Ab.

F O E T U R A
P I E R I A,

SIVE

DE MUSIS,

DISPUTATIO MAGISTERIALIS

M. CHRISTIERNO
ALANDRO,

Eloq. Rom. Profess. Ordin.

PRÆSIDE,

Simpliciter edita

ABOÆ,

â

SVEN. MELANDRO,

In Audit. Majori, die 12 Decemb.

Anno 1696.

Impr. apud JO. LAUR. WALLIUM.

SACRÆ REGIÆ MAJESTATIS

VIRO Fideli Nobilissimo,

in CHRISTO Patri ac Domino,

Reverendissimo

DN. SAMUELI
WIRÆNIO,

S. S. THEOL. DOCTORI

Celeberrimo,

Inclutæ Diœcesios Wexionensis

EPISCOPO

Eminentissimo,

Reverendi ibidem Senatus Ecclesiastici

PRÆSIDI

Amplissimo,

Gymnasiorum & Schol. per Diœcesim

EPHORO

Accuratissimo,

PATRONO ET PROMOTORI SUMMO!

*Salutem perennem & omnigena felici-
tatis splendorem.!*

Clarissime Dn. Candidate
S V E N. M E L A N D E R,
Amice in paucis dilecte.

quo tempore heic loci sum, ab eo etiam Te novi: ita vero Te novi, ut sincerè Te non amare non potuerim. Quicquid enim insignem optimarum artium Cultorem exornare potest, in Te lucere vidi. Scilicet mentem candidam & castam, mores suaves & jucundos, vitam deprehendi puram & innocentem. Nec vero animum vegetum vividumque desideravi, sed illum perspicacem altioraque adspirantem inveni, adeo ut & ob hanc causam sermones Tecum sæpius sociare volupe duxerim. Quam altè autem cogitationes Tuas elevasti, præsens de MUSIS arguit Argumentum. Quo ut nullum ingenio Tuo dignius eligere potuisti, ita in nullo major Tibi parata fuisset laus, majorve honos. Ipsæ enim MUSÆ, quarum Excellentia Tu hic extitisti Præco, ita laudem Tuam explicare unaque Te Lauro ornatum, virtutemque Tuam Præsuli Tuo Eminentissimo, Musarum Æstimatori maximo, commendatum ire haud desistent, ut & illarum & Tui ipsius causâ, laborum in Musarum castris feliciter exantlatorum præmium Tibi contingat felix & sæcundum. Quod ut fiat ex animo vovet *Tibi optimè volens.*

LAURENT. BRAUN,
Med. Doct. & Prof. Acad. h. t. Rector

Ad

*Florilegam Juventutem Smolandicam,
Cum Mythologiam Musarum, Magisterio
sacraret,*

*Eximiae probitatis & eruditionis
Vic-Juvenis,*

SVENO MELANDER,

ἀναγεγενημένος μένος

EN ROSA UNDE MEL!

Hæc sic *Aristæus*, peragrans *Peneia* tempe:
Cum sacra *Eurydice* victima cæsa foret,
Cumque suis creber, de tauris deque
juvencis,

Ferbut imber apum: num fata parva sibi?
Mox ita *Apollo* pater, tum fors comitante ME-
LANDRO,

Pindo descendens *Amonis*que jugis:

EN ROSA, quid dubitas, ait, hæc sub *Daphni-*
dis umbrâ,

UNDE fluet riguum MEL tibi, melque
apibus!

*Interprete, cui inter
Florilegos
secretum innotuit,*

JO: RUNGIO:

Adm. Reverendo & Amplissimo,

**DN. M. O L A O
C A V A L L I O,**

**Templi Cathed. Wex. Pastori, Ar-
chipræposito & Consistorii Adses-
sori seniori meritissimo & gra-
vissimo, Promotori reveren-
ter suspiciendo.**

Nec non reliquis

Pl. Reverendis & Clarissimis

VIRIS ac DOMINIS

**Ven: Consistorii nominati ADSESSO-
RIBUS æqvissimis, singulisque Gy-
mnasii lectoribus laudatissimis, bene-
factoribus & Promotoribus optimis,
qvovis observantiæ cultu
venerandis.**

Salutem & Officia.

Haud gratis in edito prærupti
montis vertice Musas sedem
suam elegisse arbitrata est li-
terarum gnara antiquitas, ubi
multâ silvarum, (laureti puta) perennium
fontium, indèque largè manantis aqua dele-
ctarentur amœnitate, in hunc verticem eniti
contendunt multi, pauciores, spectatâ loci dif-
ficultate evadunt. Circa hujus rupis radi-
ces herere ego semper coactus, assiduè cacu-
men suspexi, si quâ leniori fastigio submissa
petra aditum ferentem ad apicem daret, in-
terea dulcedine desuper ebullientis defluentis-
que humoris degustatâ, inde non potui nec vo-
lui prius avelli, quam guttatim collecto per-
dejectus manante latice, aliquo modo sitim
restinxissem, & ad modum captus mei hau-
sissem. Pro hoc autem Nectare, quo me Muse
irrigare dignate sunt, non putavi me gra-
tiores ipsis posse referre grates, quam si char-
tis illarum nomen & Dignitatem mandarem,
que quidem tanta est, ut omnibus deside-
rium sui excitare deberet, nescio tamen quo
suo vel alieno merito multorum in se odium
traxerit; Sed nequicquam, ubicunque enim
sum-

summus Japiter sedem Musis destinavit, ibi
quoque in tutelam & praesidium illarum po-
tentem Apollinem constituit, adeo. ut laterem
lavent, qđi Musas & earum amicos in tran-
sennam ducere dolis satagunt. In hac for-
tuna cum quibusvis aliis, Musas Wexionen-
ses contendere possum, quibus tam benignus
Patronus, inque terrorem inimicorum fa-
ctus Episcopus contigit & Ephorus. Hoc
quoque munus aliã gratiã auxit summi Nu-
minis bonitas, valido praesidia in Te adm.
Reverende Archipræposite locato, qđi o-
mne tempus omnemque operam literis & e-
arum sctatoribus dare non intermittis. Mea
jam nihil magis interest, quam utriusque
vestri pulsare fores, certã spe fretus, sicut o-
mnibus sinceris philomusis semper patent, illas
ad nullum in me beneficium clausum iri. Hoc
vero me frangit, quod probe huic materiei
probus faber non acciderit, erigit interim quod
auri argentiq; rudis massa, etiam nullo splen-
dens calato opere, placere & expeti solet. Ex-
terna pulcritudinis facies infantes & deli-
catos delectat, præstantiam viri aestimant,
illa, quod fateri piget, cum hic nulla sit,
nihil valebit, hæc, quod supplex oro & con-
fi-

fido, seipsam atque me commendabit. Vobis quoque Pl. Reverendi & Clarissimi lectores, qui, dum Musarum limen primum penes vos ingrediebar, agellum ingenii mei sedulo exarando & repastinando coluistis, merito hic redire debet fructus, sed id ipsum agrè ferro, quod laborem vestrum, & proinde expectationem vestram equare haud poterit. Uberiore ab illis expectetis, quorum fecundus ager dulci fontis humore abundè rigatus, proventum polliceri potest copiosiore, facite, quod frugi solet colonus, qui tenuem anni proventum non despicit, sed servat & boni consulit. DEIS Reverendissimæ vestræ Paternitati, vestrisque Dignitatibus felicia concedat fata, quod ex imo pectoris vobet!

Reverendissimæ vestræ Paternitatis
Vestrarumque Dignitatum.

Devotissimus & observantissimus cultor

S. M.

THESIS I.

Initio licet hujus negotii a vulgari via non nihil defleamus, veniam tamen nobis, arbitraria Methodo incedentibus, datum iri speramus & rogamus, nam mos est longo receptus usu, eos qui thema aliquod disputando tractare laborant, primum sollicitos esse an sit, de quo agunt, & deinde quid sit, nobis vero non tam illum modum spernentibus, quam libertate utentibus, prima erit cura dispicere quid sint Musæ, quo facto, non erit difficile, ut fidimus, judicare an sint, & forte isto labore prorsus supersedere licebit. In natales tam nominis quam rei ipsius hujus materiæ inspicienti, tanta sententiarum varietas obvia est ut non videamur prorsus operam lusuri, si quasdam vel præcipuas earum in apricum sistere contendamus, ut aliis quoque facultas fiat de nostra suum ferre arbitrium. Musa est vox Græca, latine in-

vestigationem seu indaginem significans, ἀπό τῆ μῶσθ per Sync. pro μῶσθ th. μῶσθ vehementer cupio & quero. idem sentit Pharnutus lib: de Nat. Deorum μῶσθ ἀπό τῆς μῶσθ id est ζήσης: Alii propter scientiarum & disciplinarum inter se convenientiam apellant Musas quasi ὁμοῖσθ, quod ὁ. !Musæ sibi invicem similes! sint quales decet sorores esse. vel ὁμῶσθ quia sicut Musæ depingi solent quod se mutuo continentes, choros ducant, ita inter omnes scientias & artes est quasi vinculum quoddam cognationis quo omnes junguntur & coherent. Quidam deducunt a μῶσθ instituo vel arcana & clausa idocoo. Nec displicet ab Hebræo מוֹשֶׁה quod eruditionem notat deducere à Rad. מוֹשֶׁה erudit unde (doricè μῶσθ) vel etiam à מוֹשֶׁה invenit, Musis namque inventio multa tribuitur, ut dicitur post. Quidam Græcorum non inepte Mosen appellant Musaion & Muson, & proinde ab eo Musas; nam ut ille omnis eruditionis princeps fuit, ita hæ doctrinis præfunt, sic soror ejus Maria seu Miria merito diceretur Musæ, & sociæ ejus Musæ, cujus etymon Kirckerus refert ad Ægyptium μῶσθ quod aquam sonat. Quia Ægyptii inquit, omnes artes occasione aquæ

3
Et fluminum repererunt. Illos etiam ad aquam tremulam Musas invenisse statuit. Roboratur quoque illud testimonio Diodori, qui Musas docet fuisse virgines ægyptias, Musicæ peritas, socias Osiridis sive Bacchi, atque hic propterea dicitur *μουσική* perinde ut Apollo.

THES, II.

De origine Musarum ingens etiam opinionum diversitas est. Antiquorum quidam utpote Musæus & Mimnermus & alii putarunt illas una cum Saturno e Cœlo natas ipsoque Jove antiquiores fuisse, & illas pro cognitione vel intellectione animi habuerunt, quia ab origine nobis est institutus scientiæ fons, qui non minus quam ipsa anima, a summò Jove, seu Divinum quoddam est, intellectione enim sublatâ frustra quæritur anima; Cæterum nos hic non tam intelligimus Musam naturalem, hoc est cognitionem per se emanantem & erumpentem, quam acquisitam, & institutionem exercitio comparatam, nam alias plebejus vel agrestis felici ingenio præditus diceretur Musarum Alumnus. Alii Mnemonis & Thesbiæ filias illas dixerunt. Alii Antiopæ & Jovis, ad quas sententias non nisi in-

viti accedimus, illud enim pro rato & firmo est habendum, cui simplex veritas calculum adjicere videtur. Posteriores vero pluri, in quorum vestigia pedes ponere non dubitamus, illas a Jove & Mnemosyne esse unanimi consensu statuunt, à Jove quia omne bonum divinitus descendit; a Mnemosyne quia illud conservatur & augetur memoriæ bonitate & exercitatione. Qui ergo in Palæstra literaria contendere desiderat percipiendi seu intelligendi & reminiscendi gaudebit facultate, prior a Jove, posterior a Mnemosyne est, ut duxerunt sapientes. scilicet hunc in modum haud dubie ratiocinari voluerunt. DEUS scientiæ fontem nobis inesse voluit, qui quidem ex se ipso non prompte scaturit, sed foris aperiatur necesse est, quod exercitatione memoriæ fieri debet, illa enim locuples eruditionis penus & cella est, & non est aliud quod perinde doctrinam fovet ac memoria felix; idcirco diligenter est subigenda & excolenda iis qui Musarum sacris Initiati sunt. Et quoniam multoties in memoriæ mentionem volentes incidimus, non inutile forte fuerit in ejus naturam *ὡς ἐν παρῳδῳ* breviter divertere, Sed cum homo ex corpore & mente unum sit, dispiciendum merito esset ne utriusque actiones, nempe cogitationes mentis,

& motiones corporis confunderentur, ni co-
geremur, imperatæ brevitati litaturî, satis ha-
bere, consulto sepositâ intellectuâli, & sepa-
ratis animabus competente memoriâ, quæ si-
ne Phantasmatum exercitatione, in mente vin-
culis corporeis laxatâ, alvetam vicem præ-
stare debet, saltem de animalis seu sensualis
& ab unione pendentis memoriæ motionibus
pro re natâ agere. Quarum licet non nul-
læ á mente determinari queant, plurimæ ta-
men, si non omnes, machinæ corporeæ de-
bentur. Ea lege DEUS corpori nostro ani-
mam unitam voluit ut certo modo sentiret
& cogitaret, quotiescunque corpus aut ali-
qua ejus pars certa quadam ratione move-
retur, & vice versa, & in isto actionum &
passionum commercio unio posita est, quod
etiam cernere licet in memoria, quæ non est
aliud quam rerum ante cognitatum vel præ-
teritarum recordatio, & in statu unionis
considerata sit, cum spiritus in cavitate ce-
rebri fluitantes, vel inclinatione glandulæ pi-
nealis ad aliquam partem determinati, vel
ab objecto in sensus agente, & nervorum
fibrillas in interiore superficie cerebri ter-
minatas movente, agitati, occasionem acci-
piunt pristinam viam repetendi, & eosdem
poros aperiendi, quos antea cum hac vel il-

Ia cogitatione mentis huic motui conjuncta
 Subierunt. Potest etiam actus memoriae solius
 Spiritus animalis fluxu excitari. Ex dispo-
 sitione cerebri & habitudine fibrillarum tar-
 ditas vel promptitudo memoriae pendet. E-
 g. homines, quibus siccum nimis est cere-
 brum, & fibrillae crassiores & minus mobiles
 aegre Subit recordari; quia fibrillae rigidae
 impressionem objectorum non recipiunt, &
 siccum minusque temperatum cerebrum Spi-
 ritibus transitum non concedit. Sicut impres-
 sionem annuli non recipit lapis, aut vesti-
 gium lutum induratum. Si cerebrum fuerit ni-
 mis humidum & diffuens tolluntur vestigia &
 memoria perit, quod etiam in parvulis contin-
 git, ubi vestigia ob incrementum expunguntur.
 Quibus vero cerebrum est bene temperatum
 & fibrillae subtiles mobiles & flexiles, illi sunt
 felicissimi. De hac re plurima essent dicen-
 da, nec non de imaginatione, reminiscencia, &
 aliis, ni ratio instituti me juberet haec aliis exqui-
 sitiori ingenio praeditis discutienda relinquere,
 idcirco me ad propositum recipio. Non incommo-
 de Musae Mnemosynes dicuntur proles, μνήμη
 est memoria, cui additur appositum per le-
 nihil significans σύνη. Literas docta antiqui-
 tas pro suo ingenio numen Divinum semper
 metiri conata est, & cum non potuit perci-
 pe

7
père quo pacto unicus a nobis cultus inque
secula laudandus DEUS, omnia videret & im-
pleret, quantum acie mentis proficere potuit,
mythicis fabularum integumentis acumen in-
genii explicuit, idque plurimorum, quos intro-
duxit, Deorum consideratione, non quod in-
finitos numero DEOS arbitrata est, sed vim
& potestatem unius infiniti; per omnia dif-
fusam existimans, illi, pro actionum loco-
rum & effectuum diversa varietate, varia im-
posuit nomina. Unde verum est si dicamus
vires omnium cæterorum Deorum undique
per omnia elementa dispersas ab uno *Jove* es-
se, cui reliqua Deorum caterva affinitatis
vinculo conjungitur, instar fontis in rivu-
los diducti.

THESES. III.

Licet in tam miro & fecundo sententia-
rum proventu non adeo facile sit senten-
tiam invenire, cui dicendum tu mihi sola pla-
ces: interim tamen videntur aut certe debent
omnes in unum quasi scopum collimare, in-
digitando Musas nihil aliud esse quam acutam
ingenii vim, & indolem animi nobiliorem quæ
bonas artes Studia disciplinæ & scientias se-
ctatur discit & docet, quæque ad mentis &
ingenii exercitia libere delabimur, nam ne-
cessitas a Musis abhorret, quibus lepos jucun-
dus

dus potior est amicus; Quippe vis illa animi
 quæ intelligit, Studiis & literis admota, nec
 non curæ Præceptorum commissa, de Musis de-
 nominari mox incipit. Sententiæ nostræ ro-
 bur conciliant Phrases quas quotidie oculis
 & auribus usurpamus. Dicimus enim Mu-
 sis operari, operam dare, invigilare, iis se
 consecrare & devovere, sub Musarum ve-
 xillis militare, castra illarum sequi delectare
 se cum Musis &c. quid hoc aliud est quam
 ad studia literarum se applicare, & in illis
 addiscendis ingenium animum mentemque ex-
 ercere? Musarum nomine omnes artes libe-
 rales continentur, quippe quæ a Musis in-
 ventæ creditæ sunt, & proinde non male
 possunt pro novenario Musarum numero
 novem dici, sed quod jam in ore omnium sit,
 artes liberales septem esse, ex impositione
 humana, tandem longo usu in consuetudinem
 abeunte, factum putamus. imo omnis anti-
 quitus sapientia Musarum nomine censeba-
 tur, præcipue tamen Poësis & Musica vo-
 ce Musarum designabantur. Hinc sententi-
 am nostram non moratur sed promovet,
 quod Musæ Cantores appellantur, si enim ex-
 aminemus verbum *αἰδω* cano, est illud
 ab *α* intensivo & *ἔδω* cognosco scio, qua-
 si omnium rerum scientiam sibi vendicent
 Mu-

9

Musarum alumni. Poëtae qui etiam cantores dicuntur plerumque Musarum auspicio poemata sua ordiuntur, quorum exemplum hodiernis etiam Musis devota posteritas imitatur.

THES. IV.

Numerus Musarum variis auctoribus & temporibus etiam fuit varius, & quamvis novem esse numero jam receptum & celebratum sit fere ab omnibus, lubet tamen nonnullorum aliter sentientium sententias in chartas nostras transferre. Qui duas Musas putarunt, *unam* fecerunt *contemplativam*, quæ res à sensibus abstractas doceret. Alteram ab *efficiendo practicam*, quæ circa effectiones & res mechanicas versaretur. Censorinus ait Musas olim tres fuisse ideo existimatas, quod organon aliquod Musicum tres habuit intensiones *gravem, mediam, & acutam*. Varronis quoque eadem est sententia, scilicet eas tres esse, *unam* quæ a quæ nascitur motu, *Alteram* quam aëris viti efficit sonus, *Tertiam* quæ merà tantum voce consistit. Alius piæ & antiquæ memoriæ scriptor numerum ternarium approbat, quia sonus, qui materies cantionum est, triformis est naturâ, aut enim editur *voce*, ut qui faucibus sine instrumento canunt; aut *flatu*

ut tubarum & tibiaram. aut *pulsu* sicut in tympanis & citharis, nec non aliis quæ percutiendo sonora sunt. *Cornuto* ternarius placet numerus, ob perfectionem ejus qui etiam DEO tribuitur tanquam simplicissimus. *Pythagoras* & *Cicero* præstantiam quaternarii respicientes, tot etiam Musas constituerunt. Nonnulli quinque habuerunt referentes eas ad vetustissima instrumenta Musicorum, quæ non plures ex eorum opinione habuerunt sonos, ab his Musæ haud dubie præsides cantorum & Musicorum habitæ sunt. Sunt & qui numero septenario magnam vim inesse censent, ob septenarium numerum artium liberalium, de quo dictum est modo. Non omnia possumus omnes, nec omnes venatione delectantur, vel militiâ, vel navigatione, aut vulgari opificio *capiunt qui commoda terræ*. sed plurimi literarum desiderio tenentur, iccirco multas genuisse putatur Jupiter Musas, quo liceat cuivis affatim cum delectu haurire ea quæ elegantia & ipsi utilia sunt. Novem esse Musas plurimorum auctorum consensus & argumentorum pondera evincere videntur. Osiris seu Bacchus Ægyptiorum DEUS omni genere Musicorum & chorearum delectabatur, propterea plerique Musici eum cōsuebantur, in-

ter quos novem fuisse puellas proditum est, quæ cantu & Musicâ præstarent, quas ideo Græci appellarunt Musas, singulis vero unus Bacchus præfectus est, quia is symboliæ $\alpha\omega\varsigma$ & aperte divinæ cognitionis nectar prudentioribus monstrat & propinat. Plutarchus hunc in modum ratiocinatur pro hoc Musarum numero: *Novenarius est primus ex primo impare quadrus, atque impariter impar, inque tres æquales dividitur impares seu ternarios, quorum singuli in totidem monadas dividuntur, Porro ex duobus cubis primis constat & monade, vel ex triangularibus, sex videlicet & tribus, inde triplicato ternione evadit novenarius.* Antiqui omnia scientiarum genera ad tria referebant, *Philosophiam, Rethoricam, Mathematicam*, illa fixerunt dona & munera trium Dearum quas Musas nuncuparunt. Sequentibus seculis & Hesiodi ætate cum earum virtutes clarius detegerentur, carpentes eas in partes seu formas trinas, iterum viderunt unamquamque includere tres differentias. In *Mathematico Musica* continetur *Aritmetica, & Geometria.* In *Philosophico Logica Ethica & Physica.* In *Rhetorico triplex causarum genus.* Quorum cum nullum abhorreere à Diis & Musis, vel sublimioris fontis experts esse existima-

runt, haud absurde Musas non tam fecerunt, quam existentes quasi invenerunt. Numerum quoque hunc stabiliunt novem noctium concubitus Jovis cum Mnemosyne unde gravida facta novem filias seu Musas uno partu in monte Thessaliæ Pierio enixa est, *in quo tonanti Mnemosyne Jovi sæcunda novies artium peperit chorum*, dicente Phædro: huc fons dissertationis hujus cum inscriptione convertenda est, & hinc merito Pierides nuncupantur. Nocturno hic tribuitur coitus tempori, nam qui sapientius quid meditari gestiunt, nocturna his opus est meditatione, & omnia quæ ad literas pertinent, noctu & in solitudine potius ferme excogitantur. Pierus Macedo quidam prædives, novem habuit filias, quæ Musas ad certamen cantus provocare ausæ sunt, & ab illis victæ in tot picas mutatæ sunt. Vid. Ovid. Met. unde postea Musæ earum, nomen veluti tropæum usurpantes, Pierides vocabantur. Sed hanc denominationem non nisi secundariò in titulo discursus nostri respicimus. Hunc etiam numerum nomine suo tot literis constante, adstruit Mater earum *Mnemosyne*. Præterea hic numerus præcipue à veteribus pro qualibet multitudine usurpatus est. Non obscurum est videre, præter id quod superius dictum est, per

per novem Musas intelligi novem scientias, ab illarum sectatoribus coli & ventilari sive-
 tas. Pro hoc numero etiam alia ratio mili-
 tat: quod sc. civitas quædam Græciæ, *Gyrat-*
us à Linocerio citatus, putat fuisse *Sicyonem*,
 apud tres statuarios terna simulacra Musarum
 conficienda locavit, hoc pacto, ut tria pulchriora
 emeret & in templo Apollinis dono poneret, itaq; *q;*
 contigit, ut omnes artifices æquè pulchra for-
 marent simulacra, emit ergo Civitas omnia,
 & in templo Apollinis dedicavit, quibus *He-*
siodus postea nomina imposuit. Porro io-
 fictæ sunt cum Apolline Musagete & Fratre
 earum (qui cum cithara decachorda, legis Di-
 vine decachordum vel Psalterium referente,
 pingi solet) quod nihil aliud præ se ferre pu-
 tamus, quam decem humanæ vocis modu-
 lamina, seu decem instrumenta vocis articulare
 proferendæ, ut sunt: quatuor primores dentes
 alias canini dicti, quos lingua percutit. duo
Labra quæ sunt veluti cymbala verborum.
Lingva plectrum. *Palatum* cujus concavitas
 facit sonum, hoc enim eundem habet usum
 in ore ac laquear in templo, ut reflecten-
 do major fiat sonus, unde quibus læsum est
 palatum rauca est loquela. *Aspera arteria*,
 quæ est meatus Spiritalis. & *pulmo* qui ve-
 luti follis conceptum spiritum vel aërem cau-
 sam

lam soni proximam reddit & revocat. Hic non moramur alterum aëris usum scilicet vim illam elasticam, quam, in pulmones irrumpens, sanguini ne putredinem contrahat, largitur. Quidam per has Musas, sphaeras cœlestes intellectas voluerunt, quarum aliæ sunt tardiores, aliæ celeriores, aliæ medium inter hos motus sortiuntur; Eandem fuisse sonorum in instrumentis Musicis differentiam quibusdam persuasum est, quorum inventio *Musarum* tutori & præsidi Apollini attributa est, qui cum typum solis in firmamento positi referat, necesse est ut Musæ ejus comites ex loco vicino nomen sortiantur. Non defuerunt qui cœlum illis, utpote filiabus Jovis, sedem destinarunt, quod ex Horatio apparet, qui auxilium *Musarum* cœlitus devocare sœvit.

THESES. V.

Dispicientes quo tempore colli cœptæ sunt *Musæ*,prehendimus quosdam (siquidem *Musas*, cognitionem vel intellectionem animi, quæ utpote primaria ejus facultas, individuus ejus comes est, interpretati sunt) statuisse illas ab initio societatis humanæ fuisse. Constat equidem ex Homero qui cœtaneus fuit Elia, & Hesiodo qui *Musarum* sa-

sacerdos fuit in Ascra aspero & sterili pa-
 go in Bœotia ad radices montis Helico-
 nis sito, Musarum cognitionem illorum æ-
 tatem antegressam fuisse, illi enim multa
 jucundè & utiliter de Musis scripserunt.
 Tempore primorum judicium, Hercules Jason
 & Argonautæ, de quibus, in narrando
 multi sunt Poëtæ, expeditiones suas insti-
 tuerunt. Imò fulti sententia acutissimi Hæ-
 tii, non veremur Musas ad tempora Mosis
 usque referre, à quo etiam nomen illorum
 deductum innuimus, qui omnis eruditionis
 eâ tempestate facile princeps fuit. Accedit
 etiam quod à Græcis Musajos appellatus sit,
 & Soror ejus Maria cum suis sociis con-
 venienti nomine Musa vocata est, ut su-
 pra diximus: par ergo est nomen, par etiam
 officium, cantus videlicet & tripudia, quo
 munere præcipuè nobilitata fuit Maria. Qui-
 bus persuasi rationibus, ætatem Musarum
 usque ad tempora Mosis retro numerare
 contendimus, sed num ante illa tempora
 aliqua earum cognitio extiterit, certo con-
 cludere non possumus.

THESES. VI.

Tanta est vis Musarum ut mentes vulga-
 res suspensas teneant, & in sui admiratio-
 nem

nem rapiant, cum suavitate orationis, & fidorum mirabili varietate animos illustrium Juvenum solerter capere sciunt, multa pro veris obtrudendo, nulla enim res tam exigua est, quam non mirum in modum elevat artifex Poëta, sibi tamen & pudicitiae suae optime cavere sciunt, quare etiam castae virgines, nativo & venusto decore semper contentae habitae sunt, unde est quod *ἀργαῖαι* seu illaesa & invulneratae semper sint, tela enim est pharetra Cupidinis deprompta, sicut non reformidant, ita nec expertae sunt. Et Veneri illis bellum minitanti acriter succensuerunt. Viros quidem eorumque animos oculis suis venantur Musae, non tamen molles effeminatos vino & veneri deditos, sed sobrios & constantes. Mulieres finguntur, quia virtutes & disciplinae casus muliebris nomenclaturas habebant. Virgines autem castae & non conjugatae, quia omnes graves pravae & immodicae voluptates sapientiae adversariae & nocivae sunt, & memoriam acumenque ingenii maxime debilitant & *discipline virtutis uti virgines abdita videntur*, dicente Geofredo linocerio, qua ratione interiores & reconditas appellavit Cicero literas. Cur autem virgines Nymphae dicuntur non potest eos latere, quibus notum est, quid sit *νύμφη*, seu indicium integritatis

græ pudicitia virgineæ, cujus ulteriore expli-
 catione, utpote teneris & honestis auribus in-
 gratâ superledemus. Nec est quod alicui scrup-
 ulum moveat, quod fingantur Virgines &
 tamen filios habeant. Clio fingitur duos
 habere filios diversæ indolis, *Hymenæum* &
Jalemum, sunt etiam qui hos pro filiis Cal-
 liopes non minus quam Orpheum habue-
 runt. *Erato Tamyræ* qui amatoria cecinit,
Thalia Palephati, qui de frugibus & plan-
 tandis arboribus, scripsit, matres dicuntur, imò
 singulis sua tribuitur progenies, Nam hoc
 fit saltem Paronymicè & allusivè, cum Po-
 etæ & sapientes iis excelluerunt donis ac do-
 tibus, quibus Musæ illorum genitrices ga-
 visæ sunt. Quin singulæ Musarum illustres
 Poëtas rapuisse eisque cum lyrâ & carmi-
 nibus venam artem & vaticinia indidisse
 creduntur: *Calliope* Orpheum habuit filium
 eumque afflavit, ut auctor est *Hesiodus in Theo-*
gonia, Musæum *Urania*, Homerum *Clio*, *Poly-*
mnia Pindarum, *Erato* Saphon, *Melpomene* *Ta-*
myram, *Terpsichore* *Hesiodum*, *Thalia* *Maron*
Nasonem *Euterpe* inspirarunt, longum est
 omnes enumerare Poëtas. Musæ nusquam ab
 ullo pictore vel fictore armatæ exhibitæ sunt: quo
 significatur, id vitæ quod in literis ævum e-
 xigit. placatum & mansuetum esse oportere.

Nec mirari subeat quod Pallas Musarum amica, & ex Patre soror earum, armata e cerebri Jovis nata sit, semperque in armis stet, Musis vero insigni armorum specie eminere non sit concessum. Nec hæ prorsus inermes sunt, licet arma non gestent militaria, auro argentoque distincta, Clypeum scilicet & gladium, hoc est, eruditus & in castris Musarum exercitatus, ne nudum latus hosti obvertat, pro cuspidæ præacutam ingenii aciem irruenti violentiæ opponit, imo vir sapiens inque rebus agendis providus, ipsam Gorgonis faciem in scuto, pectori affixo gestat, quo tela incaute incurrentium non solum excipit & contemptim eludit, sed etiam infestissimos hostium rigere & obmutescere facit. Cedant ergo arma Togæ concedat laurea linguæ.

THES. VII.

Hoc loco non videtur silentio prætereundum, quod tanta inter eas vigeat amicitia vis, voluntatum studiorum & sententiarum summa consensus, ut nunquam in diversa ^{dentur} ~~sententia~~ diantur, sed semper una incedant, inque suavi concordia persistent; quod ne gratis ab antiquis dictum vel fictum arbitremur sciendum est, illos hoc ipso indigitasse, virtutes & di.

disciplinas indivulso & sororio quasi nexu co-
 hærere, unde Poëta totam plerumque Mus-
 farum catervam opribus suis voto præmit-
 tere solent, aliquando synecdochicè unam,
 reliquis subintellectis, adhibent. Et ne nutri-
 menti inopiâ langvescant, vel inediâ consu-
 mentur, præstantem nutricem *Euphemen* il-
 lis invenit veneranda antiquitas, gloria enim
 & illustre nomen bonasartes & disciplinas alit,
 nec est alter magis potens & acutus stimu-
 lus ad impellendum animos in æmulationem
 virtutis quam gloria.

THESES, VIII.

Non speramus prorsus operam perditum iri
 si in singularum naturam breviter inspi-
 ciamus. Prima illarum est *Clio* à κλέειν
 vel κλέειν gloria, quam ex studio literarum
 sibi arcessunt illarum amantes, Hæc res ge-
 stas canere & celebrare, nec non historias
 invenisse fertur, quarum est memorare lau-
 des fortium virorum, eorumque gesta ad pō-
 steritatem transmittere. Duos diversæ indo-
 lis filios habuit *Talemum* & *Hymenæum*, huic
 nuptiarum solennia cordi erant, quem etiam
 cantuum Epithalamicorum inventorem fuisse
 vult *Plutarchus*; illi autem ludu & gemitum

pus terere solenne erat, h. c. qui gloriam
 affectant in literis, nunc dulcem cantant *Hyme-
 neum*, nunc lugentis *Jalemi miseram edunt
 vocem*. Secunda *Erato* ἀπὸ τῆς ἔρωτος amo-
 ris nomen nata est, vel quod his præsit
 qui amores canunt, quia cupidine & amore
 sciendi tenentur sapientes. Cupidinem vene-
 ris, & voluptatis mollitiam hinc facescere ju-
 bemus. de prole huius cum non sit una o-
 mnium opinio, illam missam facimus. *Tertia*
Tbalia à *θάλλειν* virere, nam doctrina &
 Poëtarum fama nullo tempore marcescit, se-
 minandi & plantandi, artem docuisse credi-
 tur, hinc epulæ & convivia, ex quibus mode-
 ratè institutis & usurpatis ingenio gravioribus
 interdum curis laxato, dulce sufficitur tefri-
 gerium & pabulum, nam spiritus animales
 novo incremento aucti, vegetiores redduntur,
 & facilitatem accipiunt aperiendi poros cerebri,
 atque sic actum memoriæ sublevandi. *Quarta*
 est *Melpomene* à *μέλω* seu *μέλωμαι* quasi
μέλος ἔπω à modulando dicta, quia cantus,
 aliis autem Rhetorices, inventrix putabatur,
 & tragœdiis præsidere, nam mos erat, actus
 tragœdiarum choreis, cantu & carmine febi-
 li constantibus interpolare, nec incommodè
 sicut enim diversa *μέλη* seu membra unum

corpus constituunt, ita ex diversitate vocum unum melos consurgit, quo haud dubie dulcis oratio, diserto fluens ore intelligitur.

Quinta *Terpsichore* à *τέρπειν τὰς χορὰς* delectandis tripudiis dicta, vel quod ipsa his vehementer delectetur. vel quod aliis bonis è doctrinâ promanantibus oblectet, vel etiam ipsum Musarum chorum. Inventio citharæ huic tribuitur. Saltare antiquis in vitiis non erat positum, unde vero saltatio absque Musicâ? hinc apparet non omnes Musas seriis, sed quasdam etiam jocosis, modo tamen pulchrè servato, intentas esse rebus, cavendum itaque ne ad turpem & inhonestam voluptatem disciplinæ inimicam fiat lapsus. Sexta est *Euterpe* ab *εὐτέρπειν* bene delectare sic dicta, à suavitate concentus, vel à gaudio quo tandem fruuntur literati, licet enim in castris Musarum multa gravia occurrant, larga tamen præmia & jucundæ oblectationes illarum sectatores olim manent & sequuntur. Mathemata, vel ut alii volunt Lyram tibiā & instrumenta Musica invenisse eisque præesse existimatur, quidam in uno, alii in pluribus filiis hanc acquiescere autumant. Septima est *Polymnia* quasi *πολύς μνεία* ab excellentiâ memoriæ, quæ quantum Musarum sacrarium

ingressos iuvat, supra in Theſ. II dictum est, quare in narratione ejus multum esse non opus est. Alii Polyhymniam vocant à multitudine carminum seu laudationum. hæc historiam dicit quia multarum rerum memoriã pollet. Oitava est *Urania* ἀπ' ἑρανεῖς cœlestis sic appellata vel à cœlestium rerum cantu, quia Astrologiam disciplinarum Mathematicarum nobilissimam invenisse ducitur, per cœlum hic, ex mente Plinii, totius mundi systema intelligitur, quia Musarum Alumnus cognitionis omnium honestarum rerum desiderio trahitur. Et docti viri sub quolibet cœli climate degunt, vel quod eruditos & sui studiosos ad cœlum usque laudibus evehat, oculosq; mentis ad contemplationem cœlestium elevet, at cœlestis illa contemplatio quid aliud est, quam animo ad secretas cogitationes versato, dispicere quod conducit vel nocet, illud vero deligere, hoc aspernari cœlestis est animi & divini. Argmen illarum claudit ultima & nona *Calliope* ἀ καλῆς ὀπὸς seu suavitate vocis nomen habet, unde illam Rhetoricæ artique persuadendi, nec non Poëricæ præfecerunt, hæc reliquarum omnium excellentissima est, illa enim unica omnes alias scientiã doctrinã, nec non literis sui nominis numerum reliquarum æquat

æquat. Hæc de nominibus illarum breviter dicta sunt. Quod aliorum subtilium ingeniorum acies in his scrutandis longius se penetrare valet, non invidemus vel damnamus, nobis simpliciter persuasum esto, quod qui multum operæ disciplinis dederit, & gnauiter Musas coluerit, tam mitiores disciplinas, quam occulta Philosophorum adyta inspectauerit, non solum decus & gloriam, sed incredibilem etiam voluptatem ex illo labore reportabit. Inuenta singularum Virgilius carmine sequentibus complexus est.

Cleio gesta canens transactis tempora reddit.

Melpomene Tragico proclamat mæsta boatu.

Comica lascivo gaudet sermone Thaleja.

Dulciloquis calamos Euterpe statibus urget. (get

Terpsichore affectus citharis movet, imperat, au-

Plectra gerens Erato saltat pede, carmine vultu.

Carmina Calliope libris Heroica mandat.

Urania cæli motus scrutatur, & Astra.

Signat cuncta manu, loquitur Polyymnia gesta.

Mentis Apollineæ vis has movet undiq; Musas.

In medio residens complectitur omnia Phæbus.

Fulgentii de Musis tale est ratiocinium, Musarum fabula nihil aliud præ se fert quam primum esse, velle doctrinam: secundum, delectari quod velis: tertium, instare ad id quo delectatus es

quare

quartum, capere id quod instas : quintum, memorari quod capis, sextum invenire de tuo simile ad id quod memineris : septimum judicare de quo invenias, octavum eligere de quo indices, nonum optime dicere quod elegeris. De ordine Musarum, sicut non multum refert quo incedimus, cum & varius apud auctores & scriptores reperiat, non adeo tumus solliciti, nec hunc tanquam apodicticè probatum, aliis obtrudimus, sed quemlibet suam fovere sententiam & libertatem sinimus.

T H E S. IX.

Absolutâ jam breviter historiâ & inventione Musarum, verbis in pauca collatis, unde cognomina sortitæ sunt ostendere animus est. Tum hoc tenendum est, quod loca quæ incoluerunt vel in quibus celebratæ sunt illas sibi cognomines formarunt. Unde vero Camænæ dicuntur non adeo convenit inter eruditos, quidam à cantus amoenitate. Antiquis dictæ sunt Carmænæ & Camænæ Postea abjecto r. vel s. aliis placet Camenæ quasi Canenæ à Canendo. Dicuntur *Heliconides* vel *Heliconiades* à vertice Heliconis, in quo sedem habuisse finguntur, qui mons in Bœotia, Parnasso pariter Musis & Apollini sacro, cujus etiam altitudinem & ambi-

bitum æmulatur, vicinus est, ejus radix et fundamentum saxeam, adeo est Asperum vi-
 aqve scrupulosa, ut ad culmen tendenti vix
 dimidium conficere licet, priusquam multum
 sudet & algeat, adeoque satis efficax ad ex-
 primendam imaginem vitæ literariæ. Alii ab
 Organo Musico Helicon dicto, in quo no-
 vem chordæ sunt, hanc denominationem
 ductam volunt. Modo dictus in Phocide
 mons Parnassus, unde quoque *Parnassides* deno-
 minantur Musæ, sit ab Heb. פָּרְנַס & שֵׁנַי ,
Har est mons, *Nabbasch* vero Augurium, quasi
 dicatur mons Divinationis, nam oraculi Del-
 phici sedes erat ad radices Parnassi. atque hinc
 fabulæ locus. Hinc non procul abest Aonia
 pars montanæ Bœoticæ, quæ etiam nomen Mu-
 sis dedit, ut dicantur *Aonides*, *Cithariades*
Citharones & dicuntur ab alio monte Bœotiæ,
 30. mil. pass. à Parnasso distito, ubi Baccho quon-
 dam sacra fiebant, ibique Nymphas ex anro
 suo olim vaticinatas esse constans tenet fama,
Pierides vocantur à *Piero* monte Thessaliæ illis
 sacro, de quo antea. vel *Piero* vetustissimo Po-
 ãta qui plurimum Musas celebravit. *Thespiades*
 appellantur à *Thespiæ* liberâ in Bœotia urbe
 Musis consecratâ, Heliconis propinqua. *Peg-
 asides* à *Pegaso* alato Bellerophontis equo,

fontem in monte Helicone itidem Musis sacrum, unguis aperiente, qui fons Caballinus origine Græcâ *Hippocrene* nominata est, unde *Hippocrenides*. Qui hoc fonte labra proluit mox Poëta factus est, Pegasus est à πηγὴ fons. *Pimpleides* & *Pimplea* à monte in Macedonia Pimpla, & fonte ibidem ejusdem nominis, utroque Musis dicato. *Aganippides* ab *Aganippe* celebri fonte, ad montem Heliconem, Musis & Apollini sacro. Hic non est idem cum superiore *Hippocrene*, sed est illi vicinus, & ejusdem naturæ, nam poti inspirationem literarum fecerunt teste *Solino*. *Aganippe* commode ab Hebræo deducitur. *Aganibba* est crater viroris, hoc est viridis, quia fontis crater est, antea dicta est *Enippe* quasi en ibbe, fons viroris. *Cadmus* inventor hujus fontis habitus est, benè, conveniunt res, nam is ex mente Antiquorum literas quoque invenit; inde facile est judicare, cur fons ab eo inventus Musis sacraus sit. *Castalides* à fonte *Castalio* ad radices *Parnassi* sito, non procul à *Delphis*, unde *Apollini* & *Musis* consecratus est, *Murmur* *Castalii* fontis aliquid fatidici putabatur habere, nomen huic fonti dedit virgo *Castalia*, quæ *Apollinem* fugitans præcipitata,

inque fontem versa est. *Libetrides* à *Libetra* fonte *Magnesiæ*, carminibus celebrato. Quibusdam placet à *Libetro* monte *Macædoniæ* hoc derivare nomen. *Hilissides* à *Hilisso* *Atticæ* fluvio nuncupavit *Cælius*. Dicuntur porro *Ligyæ*. *Corysides*. *Mnemosynides*. *Meonides*. *Ardalides*, tibiã enim invenisse *Ardalus* credebatur, in cujus veteri arã *Musis* & somno illorum amico *Sacra* fiebant. Jam multis in locis, quod dolendum, sacrilegia verius quàm sacra illarum cernere licet. Non possumus inficiari, plurima hic esse intermissa, utpote de montibus *Pindo* & aliis, fontibus, templis, sacris & locis *Musarum*, sed proposita brevitã jubet nos hæc. exquisitoribus ingeniis discutienda relinquere. Tempus jam aurem vellit ut huic negotio finem imponam sicubi, quod pulchrè novi, imprudens lapsus sim, & scopum, veritatis adyta, arcanosque fontes minus recte recludendo, non contigerim, des quæso *B. L.* hanc culpam ingenii, facultatis, & subsidiorum curtæ supellictili, cum non industriæ fiducia sed vigor consuetudinis *Academicæ*, hunc conatum expressit.

PRO CONCESSA GRATIA, SIT
SUMMO NUMINI GLORIA,

Ad
VIRUM

Clarissimum Candidatum

Dn. S V E N O N E M
MELANDRUM,

Disertationis hujus Gradualis Au-
ctorem ingeniosissimum,

MUSA gratulatoria.

Ter trinæ Phœbi comites, Heliconis Alu-
mnæ,

Quid sint, quid valeant, quidve requirat
opus,

Monstrat Thespiadum & sophiæ decus ipse
MELANDER,

A musis quando certat habere decus.

Sic solvit tricas, sic volvit & ore loquelas,

Omnia sic tanta fertilitate refert;

Ut merito Musæ jam mecum dicere possint:

Hunc Musæ studiis excoluere suis.

Inspice lector opus, tibi fructus, utilitatem

Polliceor magnam, sic quia disseruit:

Progenies Jovis aut Phœbi ipsis esse Poëtis

Dicitur Aonii turba novena jugi.

Cunctis suppeditant rectas mortalibus artes

Musæ, quas portant ex Helicone suo.

Illæ

Illæ animos nostros flectunt modulamine cantus,
Laude Deum celebrant & pia facta canunt.
Jam montes habitant, jam lucos & loca sola,
Nunc loca Pierii, nunc Heliconis amant.
Interdum cunctæ, nonnunquam perficit una
Ex illis Musis, facta perampla sua.
Calliope nobis heroica carmina mittit,
Dat vocem egregiam pectore & ore suo.
Melpomene tragico dat carmina digna cothurno
Hæc suavi cantu jam superat reliquas,
Splendida gestarum sit Clio nuncia rerum,
Hæc merito Aonii dicitur una chori.
Terpsichoren dicunt Sirenas progenuisse,
Quæ simul ostentans organa, fistra fides.
Ast Erato saltans, modulans & amabile carmen,
Quam proci omnis mox in sua vota vocat.
Serta Thalia manu solerti laurea texit,
Gaudens jucundo more vel ore suo.
Uranie pandit famulantia sidera Cœli
Atque poli motus, Dædala castra docens.
Reficiens animos Polihymnia voce sonora
Cernitur & gestu corporis ipsa placens.
Dulcis at Euterpe calamis instructa cantoris
Dulciloquis calamos flatibus usque premit.
Hæc novem Nymphas, movet undiq; pulcer
Apollo,
Phœbus & instruit has in medio residens.
Quid moror in rebus, quæ Auctor protulit ipse?
Quid tacitæ mentis sensa profunda velint?

Nil

Nil nisi quod grandicelebré nova gaudia plausu,
 Nil nisi quod grater jam tibi Pierides,
 In montem aonium quas confluxisse videmus,
 Ingens lætitiæ fertur ad astra sonus ;
 Hæ pariter Musæ contexunt ferta decora,
 Qveis illæ cingent tempora docta tua.
 Sicque dabunt Musæ tibi præmia justa laborum,
 Egregiusque labor sic tibi justa dabit,
 Provida sedulitas rebusque intenta gerendis
 Perficit hoc doctum sedulitatis opus.
 Nostra per immensas ibunt præconia laudes,
 Et memorabimus hæc facta polita tua.
 Da DEUS auspicio fausto cedant tua cœpta
 Numinis in laudem, sunt pia vota mea,
 In patriæ propriumq; decus simulac & ho-
 norem
 Inque patris plausum, dirige cuncta DEUS !
 Te servet jam Rector Olympi cernuus oro,
 Nestore sic senior vive, vigeque vale !!!

quam sincero adfœctu obtulit

JONAS CREDAHL.

